

Gerda Jørgensen

Copyright notits

Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

51 år

Sektnavn:

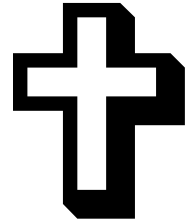
Johanne

Stilling:

Tidligere plejehjemsassistent, nu fuldtidskollektivist i Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Bopæl:

Tidligere en villa i Rungsted, nu Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Om Gerda

Gerda er en kvinde, der hungrer efter opmærksomhed. Hun var lykkelig gift i mange år, men det kedelige statiske liv i ægteskabet har efterhånden drevet hende til vanvid. Hun kræver ikke meget af sine medmennesker, og har hele sit liv ofret meget for at hjælpe andre. Blandt andet igennem sit job på et plejehjem, men hun er dog efterhånden sunket så dybt ned, at hun skriger efter bekræftelse, og det er netop det, Peter kan give hende. Hun er sikkert temmelig naiv, og kan ikke gennemskue Peters hensigter, og er overbevist om, at han betragter hende som noget særligt.

Gerda er ikke nogen videre intelligent kvinde, men hun har et fantastisk godt hjerte, der sjældent får hende til at tænke på sig selv først. Da hun flyttede i kollektivet, var det faktisk første gang i mange år, at hun gjorde noget for at gavne sig selv. Hun har altid været bange for at give slip på Niels, for hun elsker ham virkelig inderligt, men det hele er bare blevet så frygtelig trivielt og forvirrende.

Gerda Jørgensen

Karakterbeskrivelse:

Jeg er en af de udvalgte. Tænk at jeg er blevet valgt til at være en af de få rene mennesker, der skal overleve dommedag. Hvad har jeg dog i mit lange liv gjort for at fortjene en så fantastisk skæbne. Åh Gud, Peter må virkelig se mig som noget særligt. Jeg vidste lige fra første gang jeg så ham, at han skulle komme til at betyde noget særligt for mig. Man kunne se det på hans udstråling og den måde, han så på mig på – der var kontakt med det samme. Jeg vidste bare, at vi var skabt til noget større end den kedelige tilværelse i Rungsted.

Indtil jeg mødte Peter, troede jeg at Niels var den eneste mand i mit liv. Jeg elskede ham virkelig og gør det da også stadig, men det er bare ikke det samme længere. Peter har noget, som ingen anden mand har, men det er jo heller ikke så sært, når han er den reinkarnerede Sankt Peter.

Jeg blev gift med Niels for mange år siden – hvor mange husker jeg egentlig ikke, men vi holdt da et stort og flot sølvbryllup for et par år siden. Det var mens vi stadig kun havde hinanden. Vi var lykkelige i mange år. Vi fik aldrig nogen børn, men vi var egentlig ganske godt tilfredse. Niels passede sit job som advokat inde i København og jeg mit arbejde på plejehjemmet. Aftenerne hjemme i Rungsted var hyggelige, og vi havde det rart i det store hus, men efterhånden begyndte tingene at skride. Jeg tror, det var på sølvbryllupsrejsen, at jeg opdagede, at der manglede noget i mit liv. Jeg havde levet alene med Niels så længe, at jeg havde glemt at møde mig. Vi hyggede os gevaldigt, men der skete aldrig noget. Vi gik aldrig ud og tog sjældent på rejse. Denne tur til München var noget virkelig særligt, men Niels tilbragte de fleste aftener på hotellet og gik tidligt i seng – jeg kedede mig bravt.

Da vi kom hjem, begyndte jeg at tænke over, hvor lidt der faktisk skete i vores liv. Efterhånden begyndte jeg at blive mere og mere deprimeret, og jeg begyndte at afvise Niels, når han ville tale med mig – jeg lukkede mig inde i mig selv – jeg blev træt af ham. Jeg begyndte at overveje at stikke af – flygte langt væk og aldrig komme igen, men et eller andet sted var der noget, der holdt mig fast. Jeg elskede ham jo trods alt, men hvordan elskede jeg ham? Som en gammel ven? – eller som en ting, man har haft i mange år, og ikke kunne sige farvel til? Jeg var langt nede, og jeg brugte lang tid på at tænke. Jeg havde ikke lyst til ham længere. Vi gjorde det hver lørdag aften, men det betød ikke noget længere. Det var ren mekanik – jeg ville ikke skuffe ham, så jeg gjorde det, som vi altid havde gjort det. Jeg ville ikke skuffe ham. Jeg skreg inde i mig selv om frihed, men var bange for at give slip.

Da var det, jeg mødte Peter.

Jeg sad en aften og ventede på bussen. Jeg var begyndt at gå til yoga og var på vej hjem. Han sad i busskuret, og vi faldt i snak. Han var en fantastisk charmerende mand, og for første gang

i lang tid grinede jeg, så tårerne trillede ned af mine kinder. Han var fantastisk – han vidste lige, hvordan man skulle få mig til at le. Jeg sprang en bus over, og bildte ham ind, at jeg ikke skulle med den, så jeg kunne tale længere med ham. Han fortalte mig, at han boede i et økologisk kollektiv lidt udenfor Helsingør, og jeg skulle kigge forbi en dag.

Da jeg kom hjem, kunne jeg ikke lade være med at tænke på den mand, jeg lige havde mødt. Et par dage senere meldte jeg mig syg fra arbejde og kiggede ud til kollektivet. Peter så ud til at være glad for at se mig, og han viste mig rundt. Det var som at komme ind i en anden verden. Beboerne arbejdede dagen lang på kollektivets marker, og de så virkelig ud til at være glade. Jeg hilste på dem alle - de så alle ud til, at befinde sig perfekt der – ingen sure miner. Peter fortalte mig, at det var religiøst kollektiv, hvor de afventede Dommedag – kun gennem hårdt arbejde kunne man rense sin sjæl og opnå den indre glæde, der skulle til for at blive optaget i Paradis og overleve verdens ende.

Det hele var fantastisk. Jeg besøgte kollektivet flere gange, og jeg blev efterhånden optaget i fællesskabet. Folk sang og var glade. De fortalte mig historier om Bibelen og dens gode budskaber, samtidig med, at de fortalte om, hvor den tog fejl. Peter havde været i Indien, og havde var det blevet åbenbart for ham, at han var den reinkarnerede Sankt Peter. Han skulle frelse de, som var rene nok i sjælene til at komme i Paradis. Jesus var ikke nok – han var ikke Frelseren – det var Peter.

Jeg blev meget fascineret af kollektivet, og jeg begyndte at skænke dem penge, så de kunne klare sig bedre. Jeg blev efterhånden forelsket i stedet og i særdeleshed Peter, der skænkede mig ophøjet indsigt gennem seksuel frigørelse. Jeg blev hans fortrolige elskerinde.

Mine tanker begyndte at kredse om kollektivet altid, og jeg overvejede for alvor at flytte derud. Jeg kunne dog stadig ikke gøre det for Niels, som hver dag kom hjem fuld af håb om, at alt var som det altid havde været.

En dag kom han hjem og fortalte, at han havde været sammen med sin nye, unge sekretær. Han fortrød det inderligt, og bad til at jeg ville tilgive ham. Jeg sagde ingenting, men omfavnede ham bare. Jeg var tæt på at græde, men gjorde det ikke. Vi stod sådan længe.

Det var der, jeg tog beslutning om at flytte. Næste morgen fortalte jeg ham om kollektivet, og at jeg ville flytte derud. Han var velkommen til at tage med, men jeg ville ikke tvinge ham – det var hans eget valg. Han sagde, at han ville gøre alt for mig, og derfor ville han flytte med.

Relationer:

Peter

Peter er det mest fantastiske menneske på denne jord – det er selvfølgelig heller ikke så underligt, når han er Verdens Frelser. Tænk sig, jeg er hemmelig elsker til selve reinkarnationen af Sankt Peter. Han har den mest fantastiske udstråling, og det er tydeligt, at alle kvinder er

forelskede i ham. Det utrolige er, at han har mig som sin udvalgte. Han er den perfekte leder til vores kollektiv.

Niels Ole Jørgensen

Niels er vel stadig min mand, selvom det på en måde har mistet betydningen, når vi er flyttet ind i kollektivet. Her har han fået navnet Thomas, som jeg agter at bruge. Han vil altid være min Niels, men herinde hedder han bare noget andet. Det virker som om, han har svært ved at falde til. Han har fået lov til at beholde sit gamle job inde i København, så han kan tjene penge til os. Jeg håber, at han snart indser, hvor frelsen ligger. Jeg elsker ham jo trods alt stadig, selvom det egentlig var et stillestående helvede at være gift med ham. Åh Niels, se dog lyset, og luk dit hjerte op.

Henrik Sandholm:

Henrik er i starten af tyverne og har fået sektnavnet Jakob. Han er meget inde i kollektivet, og det er tydeligt, at han tror meget på vores sag. Han er måske en smule naiv, og har en forestilling om, at det er ham, der bør være Peters stedfortræder i stedet for Mark. Synd, for han er ellers en sød fyr.

Mark Vernstrøm

Mark er 29 år gammel, og Sankt Peters højre hånd. Hans sektnavn er Andreas. Andreas leder kollektivet i det daglige. Han mener at alt skal gøres på hans måde, eller på ingen måde. Han er lidt mystisk og ret hård med hensyn til arbejdet. Det er ham, der står for alt det administrative, når Peter ikke er her. Han har vist nok haft noget kørende med Birthe, men det er vist ikke noget videre. Han har et stort grimt ar i ansigtet, der giver ham et utiltalende udseende.

Louise Abildstrup

Louise er 18 år gammel. Hun er her ikke til dagligt for hun går stadig på gymnasiet. Hendes sektnavn er noget kedeligt, Louise. Hun var vist ikke helt overbevist i starten, men det er blevet bedre tror du nok. Hun skulle skrive et projekt i religion, og hun ville skrive om nyreligiositet, og det blev altså os. Hun kan meget godt lide Thomas, som hun hænger meget op ad. Han ser ikke ud til at være så glad for det, men det skal de nok ordne selv. Hun er meget ung og ret lækker, men lidt over-hippiet, men det er vel bare noget hun er i en periode, og efter dommedag skal hun nok blive en ordentlig kvinde, som skal hjælpe med at befolke jorden igen.

Lise Egsgaard

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun har været her siden hun blev færdig med gymnasiet. Hun gør det mest på grund af sin tro, men også for at vise hendes forældre at hun ikke vil tro på dem. De er meget indremissionske, og har meget imod hun er her, men hun skal nok klare den. Hun har vist haft noget kørende med Peter, men det er ikke noget, der er hold i. Det er bare rygter.

Thomas Witskøll

En kendt filmstjerne er med i vores kollektiv. Han har fået sektnavnet Bartholomæus. Han laver film, og har betalt størstedelen af de dommedagssikre bunkere med sin løn, som han giver til kollektivet. Han er 32 år gammel og har kun boet her en måneds tid, men har allerede sagt at han vil holde op med at arbejde. Det er selvfølgelig også lige meget efter i aften, hvor vi kommer ud og skal befolke 1000-årsriget. Han er meget overbevist, men ser alligevel ud til at komme til at savne sit liv som skuespiller lidt. Han er vel parat til at opgive alt ligesom os andre for at komme ind i den nye verden.

Birthe Engvad

Birthe er 31 år gammel, og har fået den specielle ære at få sektnavnet Maria. Hun er vist ikke helt overbevist om Peters guddommelighed, men hun kommer dog med ned i bunkeren. Hun kan nok ikke afvise det og vil derfor være sikker. Hun laver ikke så meget fysisk arbejde, men bruger meget tid sammen med Peter eller på at bede og meditere. Hun kan godt brokke sig over en del ting, men hun er vel bare sur og tvær.

Erik Mensted Sørensen

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han har snakket med mange om sin store sorg, nemlig hans datters død. Han ser ud til at være meget beæret over at få lov til at være en del af de 144.000 der skal befolke himmeriget.

Max Møller

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han snakker meget med Erik og gerne om underlige ting. Han er meget ivrig og ekstremt nysgerrig. Han vil vide alt om alting og spørger gerne, hvis der er noget han er i tvivl om. Han kan godt lide at undersøge alt, hvad han kommer i nærheden af, og snuser da også tit rundt på kollektivet for at lære alt hvad han kan. Han er en meget energisk person og er altid med på en snak. Han ser ud til at være meget spændt på at begive sig ned i bunkeren.

Stine Dragslund

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er lidt skør, og snakker en masse om hendes medicin. Hun har dog ikke taget noget af den i et stykke tid, for hun har oplevet en mirakuløs helbredelse på kollektivet. Nogle gange virker det dog som om, at det stadig plager hende, men hun nægter at tale om det. Det bliver nok bedre når hun kommer ind i himmeriget. Hun har vist været prostitueret engang... hun siger selv at hun var telefondame for en massageklinik, men du tror ikke rigtigt på den. Men alt dette forsvinder forhåbentligt, når Peter kommer og lukker os ud igen.

Søren Dragsholm

Søren er 19 år gammel og har fået sektnavnet Philip. Han er en meget vild ung mand, der elsker det enkle liv, som han lever på kollektivet. Han elsker at sidde og ryge hash og dyrke en masse sex. Der er dog en eller anden form for mistro i hans opførsel. Der er nok noget i hans fortid, han ikke rigtigt kan behandle. Nogen har prøvet at tage det op med ham, men han vil ikke tale om det. Jeg har et par gange prøvet at få ham til at tale – men vi havde røget hash, så det lykkedes ikke rigtigt.